

РЕШЕНИЕ

№ 3941

гр. София, 16.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 18.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **12933** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Н. П. Н., подадена чрез адв.К., срещу Решение №11/18.10.2019г. на главния инспектор при Инспектората към Висшия съдебен съвет, с което на жалбоподателя е отказано предоставяне на достъп до обществена информация по Заявление с вх. №28682/20.09.2019г., вх. Рег.№КОИ-20 от 20.09.2019г. В жалбата се твърди незаконосъобразност на отказа, като постановен в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона. Сочи се, че с решението се признава, че търсената информация съществува и Инспекторатът към Висшия съдебен съвет разполага с нея; както и че по отношение на заявената обществена информация е изтекъл шестмесечният срок за защита на служебна тайна, установен в Закона за защита на класифицираната информация (ЗЗКИ). Жалбоподателят счита, че в случая липсва основателна причина да бъде отказан достъп до търсената информация, тъй като срещите в които участват държавни органи, създадени с Конституцията на Р България – какъвто е главният прокурор, следва да бъдат напълно в съответствие с принципите на откритост и прозрачност. Соци, че информацията, която се обменя на срещите в които участват държавни органи, по принцип има официален, служебен характер и по правило е обществена информация. Позовава се на Решение №4/26.03.2012г. на Конституционния съд (КС) на Р България по конституционно дело №14/2011г. според мотивите на което лицата, заемащи публични длъжности и

извършващи публични дейности се ползват от защита на личните им данни в много по-занижена степен от частните лица. Претендира, че когато търсената информация е свързана с професията, правото на достъп до информация надделява над правото за защита на личните данни. Релевира и доводи, че след изменението на разпоредбата на чл.37, ал.4 ЗДОИ от 2015г. несъгласието на засегнатите трети лица следва да е изрично, а не да се презумира. Твърди, че в случая е налице надделяващ обществен интерес, който се потвърждава и от направеното в оспорваното Решение признание, че е налице оповестена от ИВСС информация на 18.07.2017г. Иска се обжалваното решение да бъде отменено, като ответникът бъде задължен да предостави исканата информация.

В съд.з. жалбоподателят Н. П. Н., лично и чрез пълномощника си адв.К., поддържа жалбата. Претендира за направените по делото съдебни разноси.

Ответникът – главен инспектор при Инспектората към Висшия съдебен съвет, в представени по делото писмени бележки от юриск.В., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление с вх. №28682/20.09.2019г., вх. Рег.№КОИ-20 от 20.09.2019г. жалбоподателят Н. П. Н. е поискал от Инспектората към Висшия съдебен съвет (ИВСС) да му бъде предоставена по електронен път следната информация: акта на ИВСС, с който е приключила проверката по т.нар.казус „Ц.“ и стенографския протокол от заседанието на ИВСС, на което конкретния казус е бил дискутиран и обсъждан.

С писма изх. №ОИ-20/27.09.2019г. главният инспектор на ИВСС е поискала от третите лица, до които се отнася търсената информация, да изразят изрично писмено съгласие, респективно несъгласие за предоставянето ѝ, на основание чл.31, ал.2 ЗДОИ. В отговори с рег. №КъмОИ-20/19 съответно от 07.10.2019г. и 08.10.2019г., третите заинтересовани лица: председател на Управителния съвет на Гражданско сдружение „Боец“ и С. Д. – изпълнителен директор на [фирма] и [фирма], са изразили изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата от Н. П. Ц. информация.

С писмо рег. №КъмОИ-3/18 от 07.10.2019г. главният прокурор на РБългария е уведомили главния инспектор, че не дават съгласие за предоставяне на търсената информация по заявление с вх. №28682/20.09.2029г.

Към датата на постановяване на решението не е върната обратната разписка, която да потвърди достигналото до Г. Г. писмо, с което се търси неговото съгласие за предоставяне на информацията.

С оспореното в настоящото производство Решение №11/18.10.2019г. на главния инспектор при Инспектората към Висшия съдебен съвет на жалбоподателя е отказано предоставяне на достъп до обществена информация по Заявление с вх. №28682/20.09.2029г., вх. Рег.№КОИ-20 от 20.09.2019г. Според мотивите на административния акт от поисканата информация, и в частност от доклада, заявителят не би могъл да си състави мнение за дейността на задължения по ЗДОИ субект – ИВСС; както и че търсената информация се отнася до трети лица, част от които са изразили изрично писмено несъгласие за предоставянето ѝ; както и че доколкото заседанието на ИВСС не е публично, то и водения за него протокол също няма характер на обществена информация.

Решението е съобщено на жалбоподателя на 23.10.2019г., а жалбата срещу него е подадена на 05.11.2019г.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.40, ал.1 ЗДОИ; в 14-дневния срок за оспорването му. По съществото ѝ, съдът взе предвид следното:

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия, съгласно чл.60, ал.1, т.1 от Закона за съдебната власт (ЗСВ). Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК.

По съответствието на процесния отказ за предоставяне на информация с материално-правните норми и с целта на закона, съдът взе предвид следното:

Съгласно нормата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България, която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Според определението, дадено в чл.10 ЗДОИ информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия е официална и по аргумент от противното на чл.13, ал.2 достъпът до нея не може да бъде ограничаван. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Основанията за ограничаване на достъпа до служебна обществена информация са изрично и изчерпателно посочени в чл.13, ал.2 ЗДОИ. Във всеки случай при наличие на надделяващ обществен интерес достъпът до служебна обществена информация не може да бъде ограничаван (чл.13, ал.4).

Редът, условията и основанията за извършване от ИВСС на проверки за почтеност и конфликт на интереси и за установяване на действия, които накърняват престижа на съдебната власт, и проверки, свързани с нарушаване независимостта на съдиите, прокурорите и следователите, са регламентирани в ЗСВ – Глава девета, Раздел Іб (обн. ДВ, бр.62/2016г., в сила от 01.01.2017г.), относимата в случая редакция. Съгласно приложимата норма на чл.175м, ал.1 ЗСВ проверките по този раздел започват със заповед на главния инспектор, при наличие на някое от основанията, установени в т.1 – т.4. Според ал.2 на чл.175н ЗСВ в хода на проверките се събират данни, относими към предмета на проверката, и се изслушва проверяваното лице. Всяка проверка завършва с изготвянето на мотивиран доклад, в който се посочват извършените действия по проверката, установените факти и обстоятелства. Докладът съдържа конкретно становище относно липсата или наличието на достатъчно данни за конфликт на интереси, съответно за действия или бездействия, които противоречат на принципите за почтеност, накърняват престижа на съдебната власт или са свързани с нарушаването на независимостта на съдиите, прокурорите и следователите. Докладът се внася за обсъждане в ИВСС, който приема решение за прекратяване на проверката при липсата на достатъчно данни по ал.1 или за отправяне на предложение за налагане на дисциплинарно наказание или за установяване на конфликт на интереси до съответната колегия на Висшия съдебен съвет, когато са налице достатъчно данни. При установяване на данни за нарушаване на независимостта на съдия, прокурор и

следовател от лице, непритежаващо това качество, се уведомява и ръководителят на това лице (чл.175о, ал.1 и ал.2 ЗСВ).

От анализа на цитираните разпоредби следва извод, че Решението на ИВСС с което приключва образуваната проверка за почтеност и конфликт на интереси и за установяване на действия, които накърняват престижа на съдебната власт, и проверки, свързани с нарушаване независимостта на съдиите, прокурорите и следователите, съдържа официална обществена информация, достъпът до която не може да бъде ограничаван.

От друга страна докладът и протоколът от заседанието на ИВСС, на което казусът е бил дискутиран, предхождащи крайния акт по проверката, както и събраните данни, относими към предмета на проверката, съдържат служебна обществена информация.

В процесния случай, не е спорно между страните и се установява косвено с приетите писмени доказателства, че по сигнал с вх. рег. №2904/24.04.2017г., подаден от Гражданско движение „Боец“, със Заповед №СР-17-212/18.05.2017г. на главния инспектор в ИВСС е била образуваната проверка по реда на Глава девета, Раздел Іб спрямо главния прокурор на РБългария. Не е спорен и фактът, че сигналът е във връзка със среща (известна в обществото като „Ц.“) на главния прокурор с изпълнителния директор на [фирма] – С. Д. и Г. Г. – към онзи момент член на ръководството на Българската социалистическа партия. Косвено се установява с приетите писмени доказателства и фактът, че проверката, образуваната по сигнала на Гражданско движение „Боец“ от 24.04.2017г. е приключила с краен акт на ИВСС – Решение от 10.07.2017г. Това решение на ИВСС съдържа официална информация, достъпът до която не може да бъде ограничаван. Видно от представените по делото медийни публикации, към същото безспорно е налице обществен интерес.

Налице е и обществен интерес като към информация, която би дала възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на главния прокурор и на ИВСС, и по отношение на служебната информация, въз основа на която е прието Решение от 10.07.2017г. – доклада от проверката и стенографския протокол от обсъждането му.

Съдът намира, че в случая не са налице и предвидените в закона – чл.37, ал.1 във вр. с чл.13, ал.2 ЗДОИ, предпоставки за отказ да се предостави и служебната информация, съдържаща се в доклада по чл.175о, ал.1 ЗСВ и стенографския протокол от обсъждането му, въз основа на които е прието решението от 10.07.2017г. за прекратяване на проверката, поради наличие на надделяващ обществен интерес; като в случая е безспорно обстоятелството, че срокът за защитата ѝ е изтекъл към датата на подаване на Заявлението за достъп.

Настоящият решаващ състав приема, че по отношение на информацията, която се получава, създава и съхранява по повод извършвани проверки за почтеност и конфликт на интереси и за установяване на действия, които накърняват престижа на съдебната власт, и проверки, свързани с нарушаване независимостта на магистратите, винаги е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на определението, дадено в §1, т.6 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ. Съгласно тази норма „надделяващ обществен интерес“ е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3. В случая проверката е била извършена по отношение на главния прокурор, в качеството му на орган на съдебната власт, а не в лично качество. От търсената информация обществото, и в частност жалбоподателят, може да си състави

мнение относено дейността, както на задължения субект – Инспекторат към ВСС, така и за работата на Прокуратурата в лицето на нейния ръководител – главния прокурор. Предоставянето на достъп до информация свързана с констатации относно действия на главния прокурор на РБългария, в това му качество, и на Инспектората по отношение на осъществявания от него контрол безспорно е предпоставка за повишаване на публичността и отчетността на задължените субекти – ИВСС и Прокуратурата на РБългария.

За пълнота на мотивите следва да се отбележи и това, че изричното несъгласие на третото лице, до което се отнася търсената информация, не е абсолютна и безусловна пречка за предоставяне на достъп до нея. Във всеки случай отказът следва да бъде мотивиран с наличие на такъв защитен от закона частен интерес, който би бил засегнат от предоставянето на търсената информация и който е противопоставим на презумирания от закона обществен интерес. В хипотезата на чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ задълженият за предоставяне на информацията субект следва да извърши преценка дали защитеният частен интерес, обоснован с конкретни факти, е по-значим от заложената в закона обществен интерес от предоставяне на търсената информация. В случая изричното несъгласие на третото засегнато лице С. Ц. не съдържа каквито и да е мотиви за отказа да бъде предоставена информацията, поискана със заявлението за достъп. Този факт, както и липсата на върната разписка от писмото с което се иска съгласие за предоставянето на информацията от Г. Г., обаче, е без значение за спора, доколкото по отношение на търсената обществена информация е налице надделяващ обществен интерес и последната не може да бъде ограничавана.

По изложените доводи, съдът приема, че Решение №11/18.10.2019г. е незаконосъобразен административен акт и като такъв следва да бъде отменен, а преписката върната за ново произнасяне и предоставяне на информацията, поискана със Заявлението за достъп с вх. №28682/20.09.2029г., вх. Рег.№КОИ-20 от 20.09.2019г. По искането за отмяна на дадения ход по същество на делото, поради невъзможност на процесуален представител на ответника да участва в последното по делото съд. заседание, съдът взе предвид, че за съд.з. на 18.05.2020г. са представени доказателства да е възпрепятствана да се яви само Б. В.. Доказателства за пречки по отношение на А. М.-П. и М. С. са представени след заседанието, заедно с писмената защита. Липсват данни за броя на служителите с юридическо образование в ИВСС, чрез които ответникът е могъл да организира защитата си, както и самият той да е бил възпрепятстван да се яви в съд.з., предвид разпоредбата на чл.139, ал.1 АПК; още повече, че делото вече е отлагано веднъж поради разрешен отпуск на служител, което е индиция за наличие на условията по чл.139, ал.2 АПК. Предвид изложеното съдът счита, че не следва да бъде отменян дадения ход по същество на делото.

По искането за спиране на настоящото производство на основание чл.229, ал.1, т.4 ГПК до произнасяне на ВАС по адм.д.№11393/2018г., образувано по касационна жалба срещу решение №4827/16.07.2018г. по адм.д.№2521/2018г., с което АССГ е отменил Решение №02/12.02.2018г., с което ИВСС е отказал по заявление на Д. Д. да предостави достъп по ред на ЗДОИ до „Акт от проверка по т.нар. случай „ЦУМ гейт“, както и материалите по същата“, т.е. идентични на търсената от жалбоподателя информация, съдът намира, че предмета на двете дела е различен доколкото се касае за отделни субективни права на две различни лица да получат исканата информация. Задължение на субекта по чл.3, ал.1 ЗДОИ е да предостави съответната обществена информация по отделно на всяко лице което я потърси от него, като решението с

която я предоставя или отказва да я предостави на един гражданин или организация няма действие по отношение на останалите. Предвид горното съдът намира, че не са налице условията за спиране на настоящото производство до произнасянето на ВАС по адм.д.№11393/2018г.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК, на жалбоподателят ще следва да се присъдят направените от него по делото разноски за държавна такса – 10лв. и за адвокатско възнаграждение -510лв., общо – 520лв.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.2 АПК Административен съд София - град, Второ отделение, 31 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение №11/18.10.2019г. на главния инспектор при Инспектората към Висшия съдебен съвет.

ИЗПРАЩА административната преписка на главния инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет за ново произнасяне по Заявление с вх. №28682/20.09.2019г., вх. Рег.№КОИ-20 от 20.09.2019г. от Н. П. Н. и предоставяне на търсената информация в 14-дневен срок от съобщаването му на настоящото решение.

ОСЪЖДА Инспектората към Висшия съдебен съвет да заплати на Н. П. Н., от [населено място], съдебни разноски в размер на 520 /петстотин и двадесет/ лева.

Решението съгласно чл.40, ал.3 ЗДОИ не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ: